

A coniferák dugványozás útján való szaporításáról.

Irta: Pető Lajos, kir. alerdőfelügyelő.

A túlevelűek dugványozásáról és arról, hogy e fanemek is szaporíthatók e módon, az „Erdészeti Lapok“-ban még nem tétetett tudomásom szerint említés, minélfogva azt hiszem helyén leend, és nem lesz érdektelen, ha tisztelt szaktársaimmal is közlöm azon reám nézve érdekes adatokat, melyeket e tekintetben Niemetz Ferencz virág és díszcserje kereskedő urtól szereztem.

Niemetz ur a fenyőfélék három főcsaládjához tartozó speciekből a következőkkel tett sikeres dugványozási kísérleteket.

I. Az Abietineák közül a jegenyefenyővel (*abies pectinata* Dec.) és a luczfenyővel (*abies excelsa* Lamb.), melyek kitünő és biztos eredménnyel szaporíthatók dugványozás által. Csekélyebb sikert mutattak a *Pinus cembra* L. és a *Pinus maritima* Lamb., és még kevesebbet a *Libocedrus decurrens*.

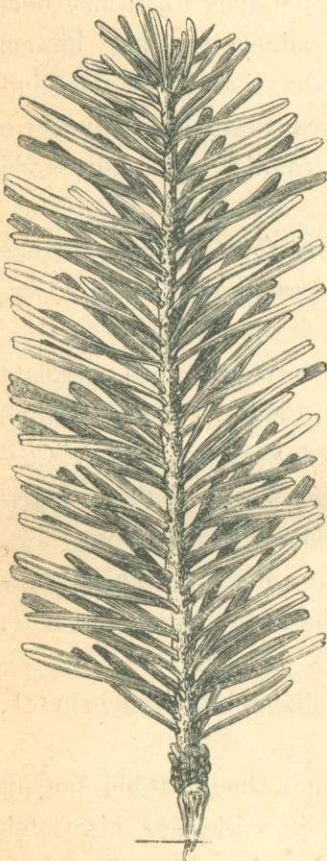
II. A Cupressineák majdnem valamennyien kitünően dugványozhatók, kiválóan azonban a *Thuja articulata* és a *T. occidentalis* L.

III. A Taxineák tiszafák is nagy sikerrel dugványozhatók, így például a *Taxus baccata* L.

Hogy az elő nem sorolt, de nálunk honos többi fenyők szintén dugványozhatók-e? erről adatok s illetőleg kísérletek hiányában felvilágosítást nem nyújthatok. Annyi azonban igazoltnak látszik, hogy a kevesebb gyanta tartalommal bírók sikeresebben szaporíthatók dugványozással.

A dugványozás már augusztus és szeptember hónapokban is eszközölhető, de sokkal nagyobb a siker, ha csak októberben fogunk hozzá. Az eljárás maga a következő. A dugványokat a legfiatalab hajtások, 5—10 *cm* hosszú ágacskák

nyujtják, melyeket levágás helyett egyszerűen le kell szakítani, mivel a gyökérképződés s tehát a siker is így sokkal biztosabb. Az ily czafatos véggel bíró ág hegyét azután *m*-nél (1. ábra) késsel lemetszük oly módon, hogy a lemetszeni szándékolt részt a balkéz hüvelyek ujjának körmére helyezve, a jobkezünkben lévő éles tolkéssel lecsipjük. E művelettel az ág a dugványozásra alkalmassá tétellett.

1-ső ábra.

egy dugvány helyezhető el, oly sűrűn, hogy egyik a másikat érje.

Az így teleültetett edények üvegházba helyeztetnek, hová más virágokkal egyenlő bánásban részesülnek s csak a fagy beálltával nyerne mesterséges meleget. Ezen állapotban marad-

A talajt azonban szintén elő kell készíteni a dugvány fölvetelére. Legczélszerűbb, ha jó kerti vagy televényes erdei földet téglavagy szénporral keverünk, mert az így laza és egyenletesen nedves marad, mi egyik főfeltétele annak, hogy a megeredő gyökszalak a táplálék fölvetelére gyorsan kiképződhessenek.

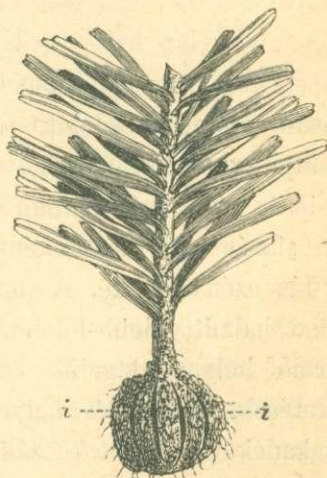
Az így előkészített földdel nagyobb átmérőjű virágcserepek, vagy 50 cm^2 felületű faszekrények töltetnek meg, melyekbe aztán a dugványok körülbelül 2 cm mélyre beszuratnak, a föld pedig két oldalról a mutató és nagy ujjal gyöngén hozzájuk szorítottatik. Minden 4 cm^2 -re egy-

nak egy évig; a második tavasz beáltával pedig az életképes dugványok életfentartó és átültetésre alkalmas gyökérképződ-ménynyel ellátva lévén, csemeteágyakba ültettetnek ki.

Igen gyakran találkozunk ezen átültetés alkalmával oly példányokkal, a melyeknél gyökrszálak helyett gumószerű képződményt találunk (2. ábra), ily esetben a gumókon több hosszirányu bemetszést (*i*) kell eszközölni, ha azt akarjuk, hogy a csemete életben maradjon, illetőleg gyökérszálakat képezzen.

Az ily módon nevelt dugványok a 3—4-ik évben már igen vidoran tenyésznek és szép csúchajtásokat képeznek, úgy hogy semmi különbséget sem találhatunk közöttük és a magról nevelt csemeték között.

Szaktársaim közül talán többen vannak azon szerencsés helyzetben, hogy üvegházzal rendelkezhetnek, azt hiszem tehát, hogy a kísérletek e téren nem maradnak el, sőt remélhetőleg a honi fenyők közül azokkal is megtétetnek, a melyeket én e rövid cikkemben nem említettem.

2-ik ábra.